

En ny global verdensorden, hvor subsidier afvikles og frihandel udbredes, er et vigtigt element.

Ikke mindst de store landbrugsstøtteordninger, vi har oparbejdet i EU-landene, må udfases. Det var opmuntrende at høre, at adskillige andre partier her i dag har nævnt det samme problem, netop landbrugsstøtten som en hindring for den fri verdenshandel. Så burde vi jo kunne finde ud af at komme i gang med at gennemføre det.

Det pres, der er i forvejen mod den rige verden fra de fattigste lande på kloden, forøges yderligere af de konflikter og de diktatoriske regimer, der producerer regulære flygtningestrømme.

Statsministeren sagde i forgårs i sin redegørelse, at vi skulle hjælpe i nærområderne, altså i nabolandene til flygtningenes hjemlande. Det er vi fuldstændig enige i. Det er faktisk også det, Danmark gør. Kosovokonflikten er et eksempel på det. Borgerkrigen i Bosnien er et eksempel på det modsatte. Vi håndterede Bosnienkonflikten katastrofalt dårligt. Vi lærte meget og fik vigtige erfaringer efter Bosnien. Kosovokonflikten bestod netop i, at vi hjalp i nærområderne og derudover modtog de særlige flygtningegrupper, som FN bad os om at modtage. Sådan skal det være, og sådan bør det også være i eventuelt kommende konflikter. Vi burde lave en lovgivning, som har den slags ting på plads, for de kommer jo altid uforberedt – som en tyv om natten opstår disse konflikter pludselig.

Langt de fleste af verdens flygtninge, og der er utvivelagt mange, de tælles i tocifrede millio-ntal, har kun krydset én grænse, dvs. at de befinder sig i nabolandet til det land, de er flygtet fra. Et skvulp, andet kan man ikke kalde det, fra disse enorme flygtningemasser når frem til vore breddegrader og dukker op som asylsøgere her. Disse personers ansøgninger skal behandles.

Det danske asylsystem er grundigt og baseret på retssikkerhed. Ingen får asyl på grund af fattigdom eller sult. Der skal forfølgelsesrisiko til.

Det Radikale Venstre insisterer på, at asylansøgere i Danmark skal have deres ansøgninger behandlet i et grundigt, fair og sikkert system, der samtidig også er hurtigt. Det er en ambition, vi har haft længe. Vi er ikke stolte af, at de sagsbehandlingstider, der er i det danske system, hører til Europas længste. Det er i sig selv et problem for retssikkerheden, når sagsbehandlingstiderne bliver meget lange. Og hvis der er instrumenter i systemet, der ikke fungerer, er vi

parate til at ændre det i det omfang, det kan forenes med de nødvendige retssikkerhedshensyn.

De eksempler, vi har set i pressen inden for den sidste uge, har efter vores opfattelse afsløret svagheder i vores asylsystem. Det er uklart, hvordan samarbejdet mellem udlændingemyndigheder og politi, efterretningstjeneste og anklagemyndighed fungerer, når man står over for en person, der både er asylansøger og under mistanke for at have begået grove forbrydelser.

Det Radikale Venstre vil aktivt arbejde på løsninger på disse problemer. Begrebet tålt ophold er nemlig en brokkasse for flere forskellige tilstande af usikkerhed. Det ønsker vi ændret.

Der er nemlig nogle mekanismer og regler, vi selv kan ændre her i Danmark, men på internationalt plan er vi kun ved begyndelsen. En international straffedomstol er et stort ønske fra Det Radikale Venstre. Det har taget mange år at få udarbejdet det juridiske grundlag, for det er et kvantespring at overskride de nationale grænser i retsplejen.

Men springet over grænserne er jo sket i kriminalitetens verden, og hvad stiller man op med en person, der ikke kan få opholdstilladelse og ikke kan sendes tilbage til det land, han kom fra? Kun internationalt samarbejde om løsninger kan bringe os videre. Igen: Isolation er intet svar på de problemer, vi har.

Udlændinge, der har opnået lovligt ophold i landet, skal så hurtigt som muligt bringes i stand til at klare sig selv i det danske samfund. Det er den enkle målsætning. Det Radikale Venstre vil ikke pålægge udlændinge en pligt til, at de skal blive præcis som os, og vi er jo for øvrigt også meget forskellige. Det er ikke det, integration betyder. Men udlændinge skal kunne indgå i det danske samfund som selvhjulpne borgere og kunne opføre sig normalt i det danske samfund.

Erhvervslivet råber på arbejdskraft. Store dele af den offentlige sektor gør det samme. Alligevel er det svært for personer med eksotiske navne at få arbejde. Det kan vi ikke være bekendt. Jeg var glad for statsministerens beskrivelse af, hvad der er problemet på arbejdsmarkedet her. Man skal kunne få arbejde, selv om man har et mærkeligt navn.

For én ting er i hvert fald ikke ændret siden den 11. september: den demografiske udvikling i Danmark. Langsomt, men sikkert grånes og ældes vores samfund, og de små ungdomsårgange kan konstatere, at uddannelsesinstitutionerne kappes om deres gunst.